

Umieszczenie kamery wyżej, jak w spojrzeniu z lotu ptaka, lub niżej, jak w perspektywie żabiej, uruchamia wyobraźnię widza i pociąga za sobą zmianę percepcji. Sprawia, że ujęcie nabiera nowej jakości – bardziej dramatycznej, tajemniczej, dynamicznej – czy po prostu niecodziennej.

Od kadru do sekwencji, czyli gramatyka języka filmowego

Języka video można się nauczyć tak jak każdego innego języka. I jest to prostsze, niż się wydaje. Wystarczy, że spojrzysz na niego tak jak na język pisany. Każda twoja książka na półce zbudowana jest z liter, słów, zdań, akapitów, rozdziałów, które razem tworzą całe dzieło. Z językiem video jest podobnie.

Każda opowieść video w warstwie obrazowej zaczyna się od kadru.

To najmniejsza częśćka języka filmowego. Kadr jest jak litera. Ujęcia jak słowa, które łączą się ze sobą w sekwencję ujęć jak zdanie. Scena jest jak akapit. Sekwencja scen jak rozdział. Z nich tworzysz swoją opowieść.

Jako video storyteller, czyli opowiadacz historii w języku video, **kierujesz wyobraźnię i emocje widza tam dokąd ty chcesz**. Tam, dokąd prowadzi twój ster – przestanie opowieści. To dla niego ruszasz w tę drogę. Widz nie zna twojej historii i nie wie, dokąd zmierza. A co jeśli ty też nie wiesz? Jeśli nie wiesz, dokąd zmierzasz, dojdiesz donikąd. A mózg twojego widza dopełni brakujące ogniwa i pójdzie tam, gdzie sam chce.

W języku video masz do dyspozycji wszelkie możliwe tonacje ekspresji i gamy emocji. Do tego masz nieograniczony zasób instrumentów. Użycie każdego z nich zabarwia w określony sposób twoją narrację.

Dlatego, oprócz podążania za własną intuicją i emocjami, każdy etap realizacji filmu, od pierwszego pomysłu przez wybranie formy aż po ostatnią sklejkę montażową i korektę barw, to również sporo pracy **myślnej**.

Na każdym etapie to treść dyktuje formę. Jeszcze zanim nakręcisz pierwsze ujęcie filmu, wiesz już, jakich planów i ruchów kamery będziesz używać, w jakiej pozycji ją ustawisz, jakie wybierzesz obiektywy. Wiesz bowiem, jaki efekt chcesz uzyskać.

Jeśli chcesz np. pokazać w całości jakieś małe pomieszczenie albo rozległy budynek, nakładasz na kamerę nakładkę lub obiektyw szerokokątny, który „widzi więcej”.

W OBIEKTYWIE SZEROKOKĄTNYM

W OBIEKTYWIE SZEROKOKĄTNYM